

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha-západ rozhodl v hlavním líčení konaném dne 29.06.2016 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Tomáše Jurečka a přísedících ing. Heleny Schinkmanové a ing. Josefa Drlíka takto:

obžalovaní

1) Ing. P ■ H ■,

nar. ■■■■■ v Praze, bytem hlášen ■■■■■, obchodní manažer,
občan České republiky,

2) MUDr. J ■ M ■,

nar. ■■■■■ v Praze, bytem hlášen ■■■■■, lékař, občan České republiky,

3) P ■ R ■,

nar. ■■■■■ v Praze, bytem hlášen ■■■■■, osoba samostatně
výdělečně činná, občan České republiky,

jsou vinni, že

po předchozí vzájemné dohodě, ke které došlo v přesně nezjištěné době a na dosud nezjištěném místě, obžalovaný Ing. P ■ H ■ jako starosta obce ■■■■■ a obžalovaní P ■ R ■ a MUDr. J ■ M ■ coby zastupitelé obce ■■■■■, v úmyslu umožnit obžalovanému P ■ R ■ neoprávněné získání pozemku parc. č. ■■■■■ o rozloze 2.763 m², v rozporu s ustanovením § 38 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, v tehdejší znění, obžalovaný MUDr. J ■ M ■ dne 18.06.2007 navrhl zbylým členům zastupitelstva obce koupit budovy č.p. ■■■■■, označenou jako „■■■■■“ s pozemky o rozloze 3.999 m², tvořených pozemkem parc. č. ■■■■■ o rozloze 1.236 m² a pozemkem parc. č. ■■■■■ o rozloze 2.763 m², a pod smyšlenou legendou o údajně výhodné investici a navýšení majetku obce ■■■■■, společně nejprve na jednání zastupitelstva dne 18.06.2007 v Obecním úřadu

██████████ na adrese ██████████, okr. Praha – západ, odhlasovali Usnesení zastupitelstva o koupi nemovitostí „██████████“, konkrétně budovy č. p. █ s pozemky o rozloze 3.999 m², včetně pozemku parc. č. █, kdy následně, bez vědomí ostatních zastupitelů obce ██████████, a v rozporu s ustanovením § 85 písm. a) zák. č. 128/2000 Sb., v tehdejší znění, v úmyslu zastřít před zbylými zastupiteli nekoupi pozemku parc. č. █, a umožnit jeho nabytí pro obžalovaného P██████ R██████, bez vědomí ostatních členů zastupitelstva ve dnech 09.07.2007 a 20.08.2007 ze zápisu zastupitelstva v části týkající se koupě výše uvedených nemovitostí ██████████, vypustili pozemek parc. č. █ o rozloze 2.763 m², aniž by došlo ke zrušení Usnesení zastupitelstva ze dne 18.06.2007 a zejména neinformovali zbylé zastupitele a tom, že tento pozemek nebude kupován, přičemž obžalovaný P██████ R██████ společně s obžalovaným Ing. P██████ H██████ před zastupiteli dále zamlčeli, minimálně na zasedáních zastupitelstva dne 09.07.2007 a 20.08.2007, úmysl obžalovaného P██████ R██████ převést pozemek parc. č. █ na svou osobu přes, a na jeho podnět, účelově založenou společnost REAL TCV s.r.o., IČ: 279 42 287, jejíž jedinou jednatelkou a společnicí se stala jeho dcera Mgr. D██████ S██████, a tedy v rozporu s ustanovením § 83 odst. 2 zákona číslo 128/2000 Sb., o obcích, v tehdejší znění, obžalovaný P██████ R██████ neoznámil svůj střet zájmů, přičemž nejméně od 10.08.2007 obžalování Ing. P██████ H██████ a P██████ R██████ jednali v přímém rozporu s Usnesením zastupitelstva ze dne 18.06.2007, s obchodním zástupcem realitní kanceláře KOVA Reality s.r.o., svědkem O██████ V██████, v úmyslu získat pozemek parc. č. █ pro obžalovaného P██████ R██████ přes účelově založenou obchodní společnost REAL TCV s.r.o., IČ: 279 42 287, která dne 30.08.2007 na podnět obžalovaného P██████ R██████ zakoupila pozemek parc. č. █, aby jej v souladu s předchozí dohodou s obžalovaným P██████ R██████ dne 10.03.2009 prodala tomuto obžalovanému, čímž obžalovaný P██████ R██████ tento pozemek získal do svého vlastnictví, přičemž uvedeným jednáním došlo za součinnosti všech obžalovaných k obohacení obžalovaného P██████ R██████ o částku nejméně 800.000,-Kč,

tedy

jako veřejní činitelé v úmyslu opatřit sobě nebo jinému neoprávněný prospěch vykonávali svou pravomoc způsobem odporujícím zákonu, a opatřili sobě nebo jinému značný prospěch,

čímž spáchali

restriční čin zneužívání pravomoci veřejného činitele dle § 158 odst. 1 písm. a) odst. 2 písm. a) tr. zákona, účinného do 30.11.2007,

a odsuzují se

podle § 158 odst. 2 tr. zákona **každý z obžalovaných k trestu odnětí svobody v trvání 3(tři) roky.**

Podle § 60a odst. 1, odst. 2 tr. zákona, § 58 odst. 1 tr. zákona se každému obžalovanému výkon trestu, za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným v rozsahu stanoveném trestním zákonem, **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3(tři) roky.**

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená obec Měchenice, IČ: 00241482, se sídlem Hlavní 4, Měchenice, okr. Praha – západ **odkazuje** se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Při úvaze o druhu a výměře trestu obžalovaným soud posoudil povahu a závažnost trestného činu z hlediska významu konkrétního chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu a jeho následky, okolnosti, za kterých byl čin spáchán, osoby pachatelů, míru jejich zavinění a jejich pohnutky, polehčující a přitěžující okolnosti, přihlédl též k osobním a rodinným poměrům pachatelů, k jejich dosavadnímu způsobu života, k jejich chování po činu a dospěl k závěru, že pro dosažení nápravy obžalovaných postačí uložení takových trestů odnětí svobody, s nimiž nebude přímo spojen jeho výkon.

Uložení nepodmíněných trestů totiž soud ani u jednoho z obžalovaných neshledal zákonným. Obžalovaní jsou osobami soudně zachovalými, u nichž jde o zjevný exces z jinak řádného života. Přehlédnout nelze ani dlouhou dobu, která uplynula od spáchání trestného činu do doby rozhodnutí soudu, což samozřejmě snižuje stupeň společenské nebezpečnosti činu obžalovaných. Nepodmíněný trest by tak byl u všech obžalovaných nepřiměřeně přísný.

Protože tedy soud neshledává splněními podmínky pro uložení nepodmíněných trestů odnětí svobody, může obžalovaných uložit trest jen na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, která činí tři léta.

Podmíněně odložit trest odnětí svobody v takovéto výměře však soud může jen tehdy, jsou-li splněny podmínky uvedené v ust. § 60a odst. 1, odst. 2 tr. zákona, tedy pouze za současného vyslovení dohledu nad obžalovanými. Jinak řečeno – pokud by soud neuložil obžalovaným dohled probačního úředníka, musel by volit již trest nepodmíněný, tedy trest odnětí svobody přímo navázaný na jeho výkon. Soud je však přesvědčen, že pouhá pohružka výkonem trestu odnětí svobody povede k nápravě obžalovaných, tito si vezmou z odsuzujícího rozhodnutí náležité ponaučení a osvědčí, že mohou vést na svobodě řádný život. Proto také soud volil vzhledem k charakteru a přeci jen vyšší společenské nebezpečnosti trestného činu obžalovaných poměrně krátkou zkušební dobu, přičemž nedospěl k závěru, že by bylo třeba zvýšeného probačního dohledu mimo zákonný rámec ust. § 26a tr. zákona.

Z těchto důvodů tedy soud všem třem obžalovaným uložil tresty ve shodné výměře, každému na spodní hranici zákonné trestní sazby, přičemž každému z nich stanovil stejnou délku zkušební doby podmíněného odsouzení, neboť role obžalovaných byla prakticky stejná, každý se na trestné činnosti podílel prakticky stejnou měrou.

Soud tak setrval na svém dřívějším stanovisku, neboť se od předchozí doby okolnosti rozhodné pro uložení trestu obžalovaným nijak nezměnily a soud tak nemá důvod ke změně druhu a výměry ukládaného trestu.

Vzhledem k tomu, že se obec Měchenice připojila s nárokem na náhradu škody před zahájením dokazování, tedy včas, nicméně nebyla s to specifikovat výši škody, která byla obžalovanými obci způsobena a tedy nikoli řádně, a není ani postaveno najisto, zda vůbec nějaká škoda obci vznikla, nebyly dány podmínky pro rozhodnutí soudu o náhradě škody v rámci adhezního řízení, a proto nezbylo, než poškozenou odkázat s jejím nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Soud znovu připomíná, že pokud jde o usnesení policejního orgánu ze dne 16.1.2014, č.j. KRPS– 41488-224/TČ-2013-011481-MAR, které nabylo právní moci dne 6.2.2014, o

zajištění nemovitostí, a to konkrétně pozemků parcelního čísla ■■■■ a ■■■■ v k.ú. ■■■■ ve společném jmění manželů P■■■ a L■■■ R■■■, pak to je samozřejmě soudu známo, nicméně rozhodnutí soudu o zajištění nemovitosti v rámci meritorního rozhodnutí neodpovídá ani zákonné úpravě, ani soudní judikatuře (a to ani ve formě negativního rozhodnutí), a proto o tomto zajištění soud nerozhodoval; o takovém zajištění bude moci příslušný orgán rozhodnout až po právní moci rozhodnutí ve věci samé.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze, prostřednictvím Okresního soudu Praha – západ. Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 29. června 2016

JUDr. Tomáš Jureček, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Petra Nykodýmová

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 31.10.2016 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 31.10.2016, čj. 13To 356/2016-973 - všichni tři
Doložku připojila dne 19.12.2016 Růžena Kalinová